

ข่าวประชาสัมพันธ์

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ณ วันที่ ๑ เม.ย. ๒๕๕๗

ด้วยศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ อ.๖๑๗/๒๕๕๐ และคดีหมายเลขแดงที่ อ.๖๒๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ระหว่างนางสาวดวงสมร ตั้งประเสริฐ ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๓ คน ผู้ฟ้องคดี กับ คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ที่ ๑ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดแพร่ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี โดยศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น สรุปได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ เป็นการใช้หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนเป็นมาตรฐานเดียวกับที่ ก.พ. กำหนด ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้มีแนวปฏิบัติในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและการเลื่อนข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นในวันที่ ๑ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีก่อน แล้วจึงเลื่อนผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น จากนั้นจึงปรับอัตราเงินเดือนเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือน พ.ร.ฎ.การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ต้องมีการแต่งตั้งข้าราชการในระดับที่สูงขึ้น ในกรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะได้รับการเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นเป็นระดับ ๕ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ จึงต้องมีการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนทำย พ.ร.บ.เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ และปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนทำย พ.ร.ฎ.การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วจึงดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการในระดับที่สูงขึ้น จึงจะถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและแนวทางปฏิบัติของสำนักงาน ก.พ. ซึ่งเมื่อศาลพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานส่วนท้องถิ่นตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ แจ้งชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกับแนวปฏิบัติตามสำนักงาน ก.พ. และหาผลทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน สูญเสียสิทธิประโยชน์หรือมีความแตกต่างในการปรับเงินเดือนเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนตาม พ.ร.ฎ.การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่อย่างใด

ดังนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่ได้มีการดำเนินการไปก่อนหน้านี้ โดยมีการเลื่อนขึ้นเงินเดือนไม่ถูกต้องตามแนวทางปฏิบัติที่แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ ในข้อเท็จจริงเช่นเดียวกันนี้ ย่อมถือได้ว่า เป็นการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และไม่สอดคล้องตามเจตนารมณ์ที่ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยวางหลักการปฏิบัติราชการไว้นี้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ สมควรนำแนวทางปฏิบัติดังกล่าวไปพิจารณาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป

ในการนี้ จึงได้แนบคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดประชาสัมพันธ์ให้ทราบ

(นายสุรเกียรติ์ ฐิตะธำ)

ผู้อำนวยการส่วนกฎหมายและระเบียบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

๑ ตุลาคม ๒๕๕๕
สภา. ส.น.ป.ค.

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๑๓/๒๕๕๐

คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๒๖/๒๕๕๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๑ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

นางสาวดวงสมร ตั้งประเสริฐ ที่ ๑

ผู้ฟ้องคดี

นางพัชรภักษ์ ไศภิชรุฑล ที่ ๒

นางชุตินา เอี่ยมเจริญ ที่ ๓

นางสมพร วรรณภิรมย์ ที่ ๔

นางทรงศนีย์ ใจนวล ที่ ๕

นายสมพงษ์ อินจันทร์ ที่ ๖

นางจตุพร คำแหง ที่ ๗

นางธิดารัตน์ ใจกลม ที่ ๘

นางประไพ อะจิม่า ที่ ๙

นางพัชรินทร์ อุทวงค์ ที่ ๑๐

นายรังสรรค์ จินายะ ที่ ๑๑

นายจิรวัดณ์ ศรีสันต์ ที่ ๑๒

นางสาวศิริพร ชนะภัย ที่ ๑๓

ระหว่าง

คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ที่ ๑

คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดแพร่ ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง...

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๘/๒๕๔๗
หมายเลขแดงที่ ๑๔๔/๒๕๕๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนรับราชการเป็น
พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง (เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ระดับ ๔)
ยกเว้นผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา (เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง ระดับ ๔)
โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนอยู่ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลต่างๆ ในจังหวัดแพร่
มีคุณสมบัติครบที่จะได้รับการเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นเป็นระดับ ๕ และได้เสนอ
แบบขอประเมินบุคคลและผลการปฏิบัติงานขอความเห็นชอบต่อ ก.อบต.จังหวัดแพร่ โดยได้รับความ
เห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗ และในการ
ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามเลื่อนขึ้น
ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง (เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ระดับ ๕)
และให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา (เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง ระดับ ๕)
อัตราเป็นเงินเดือนขั้น ๙,๐๔๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกา
ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ
ตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกา คือ ให้ได้รับ
เงินเดือนเพิ่มขึ้น ๓ เพอร์เซ็นต์ ๒๒๒ บาท มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗
ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนจึงได้ปรับอัตราเงินเดือนเป็นขั้น ๑๐,๓๕๐ บาท แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ และหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๓
ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดทุกจังหวัด
เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น
ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติว่า เมื่อเลื่อน
ขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ แล้ว ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับเข้าสู่บัญชีอัตรา
เงินเดือนใหม่ก่อนแล้วจึงเสนอคณะกรรมการประเมินเพื่อเลื่อนระดับ จากกรณีดังกล่าว
จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเมื่อได้รับการเลื่อนระดับเป็นระดับ ๕ แล้ว จะได้รับอัตรา
เงินเดือนขั้น ๙,๓๒๐ บาท ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเห็นว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ

ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘...

ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ หนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๔๙๒ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๗ และหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนได้รับการปรับเงินเดือนที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งควรได้รับเงินเดือนหลังจากการปรับเป็นระดับ ๕ แล้วเป็นอัตราชั้น ๑๐,๓๕๐ บาท ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือชักซ้อมแนวทางปฏิบัติให้ ก.อบต.จังหวัดแพร่ ปฏิบัติตามมติที่กำหนดเกี่ยวกับการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น จึงส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนได้รับเงินเดือนในอัตราชั้น ๙,๓๒๐ บาท ซึ่งไม่เป็นธรรม และก่อให้เกิดความเดือดร้อน

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนหนังสือสำนักงาน ก.อบต. (ที่ถูกคือ หนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต.) ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ และที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่กล่าวถึงการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗

คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดแพร่ เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน จึงกำหนดให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดแพร่เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยเรียกเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอดตามข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ถือว่า การเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันที่พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกาเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ นั้น เนื่องจากระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗ สำนักงานคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและการปรับอัตราเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดขึ้นใหม่ที่จะต้องกำหนดให้สอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกันกับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นถือปฏิบัติ ในระหว่างนี้ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหลายแห่งได้ให้ความเห็นชอบในการเลื่อนขึ้น

/เงินเดือน...

เงินเดือนและเลื่อนระดับที่สูงขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดไว้เดิม เพื่อไม่ให้พนักงานส่วนตำบลเสียผลประโยชน์ คือ หากมีคุณสมบัติครบถ้วนในวันเดียวกัน ให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนก่อนแล้วจึงเลื่อนผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ต่อมา ในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๗ คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติได้แจ้งแนวทางปฏิบัติให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบถึงแนวทางดำเนินการในการปรับอัตราเงินเดือนจากบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการในรอบที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ก่อนการปรับใช้บัญชีอัตราเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว แล้วให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยข้าราชการพลเรือนได้รับเงินในอันดับใดและขั้นตอนใดตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนให้ได้รับเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาในอันดับนั้นและในขั้นที่เทียบได้ตรงกันตามตารางการปรับอัตราเงินเดือน สำนักงานคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลจึงมีหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นตามแนวทางที่คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ กำหนด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทถือปฏิบัติให้สอดคล้องกัน ซึ่งในกรณีนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนหลังจากเลื่อนขึ้นเงินเดือนปกติในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ แล้วมีคุณสมบัติครบที่จะสามารถเลื่อนระดับที่สูงขึ้นจากระดับ ๔ เป็นระดับ ๕ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนระดับที่สูงขึ้นไว้ว่าเมื่อได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ (รอบวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ตามบัญชีอัตราเงินเดือนเดิมแล้ว ทำให้เงินเดือนในปีงบประมาณที่ผ่านมาและในปีงบประมาณปัจจุบันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนตามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดไว้เดิมและมีคุณสมบัติอื่นครบให้ปรับอัตราเงินเดือนจากบัญชีอัตราเงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบันเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชกฤษฎีกา

/การปรับอัตรา...

การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ (๓ เพอร์เซ็นต์ ๒ ชั้น) แล้วให้เสนอขอประเมินผลงาน เมื่อผ่านการประเมินผลงานแล้วให้เสนอขอความเห็นจาก ก.อบต.จังหวัด ในการเลื่อนระดับที่สูงขึ้นโดยการออกคำสั่งแต่งตั้งให้มีผลหลังวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ จากข้อเท็จจริงตามคำฟ้องจะเห็นได้ว่า ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนยังไม่ได้เสนอขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับที่สูงขึ้นแต่อย่างใด เนื่องจากยังมีคุณสมบัติไม่ครบที่จะเลื่อนระดับที่สูงขึ้นได้ ดังนั้น ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนจึงต้องเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีในรอบเดือนเมษายนก่อน โดยหลังจากการเลื่อนขึ้นเงินเดือนดังกล่าวแล้วทำให้ได้รับเงินเดือนในอัตราชั้น ๘,๑๕๐ บาท และในพึงบประมาณที่แล้วมาได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าอัตราชั้น ๗,๗๘๐ บาท มีคุณสมบัติอื่นครบที่จะสามารถเลื่อนจากระดับ ๔ เป็นระดับ ๕ ได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดก็ยังไม่สามารถเลื่อนระดับที่สูงขึ้นได้ เนื่องจากจะต้องถือปฏิบัติตามแนวทางที่คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติกำหนด คือ หลังจากเลื่อนขึ้นเงินเดือนจะต้องปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับในชั้น ๘,๑๕๐ บาท เข้าด้วยบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ ท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ (๓ เพอร์เซ็นต์ ๒ ชั้น) ก่อนจึงทำให้ได้รับเงินเดือนในอัตราชั้น ๘,๑๕๐ บาท แล้วจึงเสนอขอประเมินผลงาน ต่อต้นสังกัด เมื่อผ่านการประเมินผลงานแล้วจึงเสนอขอความเห็นชอบในการเลื่อนระดับที่สูงขึ้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อได้รับความเห็นชอบให้เลื่อนระดับสูงขึ้นเป็นระดับ ๕ แล้วจะได้รับเงินเดือนในอัตราชั้น ๘,๓๒๐ บาท เท่าเดิม เนื่องจากเป็นอันดับเงินเดือนขั้นแรก ของระดับ ๕ มีโช้อตราชั้น ๑๐,๓๕๐ บาท ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๗๐๔ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดให้การเลื่อนพนักงานส่วนตำบลให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ในวันที่ ๑ เมษายน หรือ ๑ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้พิจารณาสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนก่อนแล้วจึงเลื่อนผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น และโดยข้อเท็จจริงการเลื่อนระดับที่สูงขึ้นในวันเดียวกันกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนไม่สามารถกระทำได้ เพราะจะต้องดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลทุกราย การเสนอขอความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น จนถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งในขั้นตอนของการเสนอขอประเมินเพื่อเลื่อนระดับที่สูงขึ้น เช่น การออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน

/การจัดทำรายงาน...

การจัดทำรายงานการประชุม การออกคำสั่งแต่งตั้งและการเสนอขอความเห็นชอบต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งกระบวนการทั้งหมดเหล่านี้ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จ ในวันเดียวได้ แต่เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน และอีกหลายแห่งได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนและเลื่อนระดับที่สูงขึ้นให้แก่พนักงานส่วนตำบล ในรอบเดือนเมษายนไปก่อนหน้าที่จะได้รับแจ้งแนวทางปฏิบัติจากสำนักงานคณะกรรมการกลาง พนักงานส่วนตำบล เพื่อเป็นการรักษาสิทธิของพนักงานส่วนตำบลตามแนวทางและวิธีการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดไว้เดิม เมื่อได้รับแจ้งแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและ เลื่อนระดับที่สูงขึ้นที่ถูกต้องตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ แล้ว ทำให้การเลื่อนระดับที่สูงขึ้นของพนักงานส่วนตำบล ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ที่ผ่านมาหลายแห่งดำเนินการไม่ถูกต้อง ต้องแก้ไขเพื่อมิให้เกิด ความเหลื่อมล้ำได้เปรียบเสียเปรียบกันกับข้าราชการพลเรือนและข้าราชการหรือพนักงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท จึงให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของ พนักงานส่วนท้องถิ่นให้ถูกต้อง ผู้ที่พบว่า มีข้าราชการหรือพนักงาน ส่วนท้องถิ่นใดได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนหรือเลื่อนระดับพร้อมกัน ไม่เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว ก็ให้แก้ไขให้ถูกต้องมิฉะนั้นจะเกิดความไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ จากข้อเท็จจริงดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลได้กำหนด แนวทางปฏิบัติในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและเลื่อนระดับที่สูงขึ้นของพนักงานส่วนตำบล ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ หลังจากที่พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของ ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับ โดยถูกต้องเป็นธรรม และสอดคล้องตามแนวทาง ที่คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติกำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือน เป็นมาตรฐานเดียวกัน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า หนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ที่กำหนดหลักเกณฑ์แนวทางปฏิบัติ ในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น และหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้เป็นผู้ออกหนังสือดังกล่าว เป็นแต่เพียงผู้แจ้ง

/หนังสือ...

หนังสือทั้งสองฉบับให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในทางราชการเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้แจ้งหนังสือดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนทราบโดยตรงแต่อย่างใด แต่เป็นการแจ้งให้ทราบตามลำดับชั้นตามสายงานทางราชการ จึงไม่ใช่เป็นการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ใดๆ ขึ้นระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน และถือไม่ได้ว่าได้กระทำการอย่างใดให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหาย ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครอง อย่างไรก็ตาม หนังสือทั้งสองฉบับที่ขอให้ศาลเพิกถอน เป็นหนังสือซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นและชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ตามแนวทางที่คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทถือปฏิบัติให้สอดคล้องกัน เนื่องจากหลายแห่งถือปฏิบัติในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและเลื่อนระดับที่สูงขึ้นแต่ครั้งหนึ่ง ทั้งไม่เคยมีแนวทางปฏิบัติในกรณีดังกล่าวมาก่อน การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนดำเนินการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและเลื่อนระดับที่สูงขึ้นตามแนวทางของตนเองแล้วอ้างว่าได้รับความเดือดร้อน เสียสิทธิ และได้รับผลกระทบจากการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาและแนวทางการปฏิบัติที่ ก.อบต. กำหนดมาภายหลังนั้นจึงเป็นข้ออ้างที่ไม่ถูกต้อง เมื่อมีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติดังกล่าวออกมา เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติให้ถูกต้องและสอดคล้องกัน จึงเป็นเรื่องนโยบายการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางเพื่อการปฏิบัติที่ถูกต้องดังกล่าว ย่อมไม่อาจถือได้ว่าก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ใดผู้หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน จึงมิใช่ผู้เดือดร้อนเสียหายจากหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าว

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนคัดค้านคำให้การว่า การกำหนดแนวทางปฏิบัติตามหนังสือชักซ้อมแนวปฏิบัติดังกล่าวทำให้เสียสิทธิต้องย้อนกลับไปดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ ใหม่ เพื่อจะได้ปรับเงินเดือนเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกา ทำให้เงินเดือนของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเพิ่มเพียง ๒๕๐ บาท เท่านั้น ต่างกับพนักงานส่วนตำบลที่ได้เลื่อนเป็นระดับ ๕ ในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ ที่ได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น

/๑,๓๕๐ บาท...

๑,๓๕๐ บาท ทั้งที่ห่างกันวันเดียว ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนที่โครงการจะช่วยเหลือข้าราชการผู้มีเงินเดือนน้อย สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แม้จะอ้างว่าเป็นเพียงผู้แจ้งหนังสือสั่งการ มิได้เป็นผู้ออกหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าว แต่ก็ได้มีการสั่งการด้วยวาจาทางโทรศัพท์ให้มีการแก้ไขคำสั่งเดิม ซึ่งคำสั่งนี้แม้จะสั่งการด้วยวาจาก็ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน ทำให้เสียสิทธิ เมื่อคำสั่งนี้ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเป็นผู้เสียหายที่มีสิทธิฟ้องคดีนี้ได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๔/ว ๖ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ กำหนดให้การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นในวันที่ ๑ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีก่อนแล้วจึงเลื่อนผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น โดยในกรณีที่ไม่มี การเลื่อนขั้นเงินเดือนเพียงปีละ ๑ ครั้ง (๑ ตุลาคม) ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๐๔ (ที่ถูกคือ ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๗๐๔) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้การเลื่อนข้าราชการพนักงานให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นในวันที่ ๑ เมษายน หรือ ๑ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยให้พิจารณาสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนก่อน แล้วจึงเลื่อนผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น เป็นหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับที่ ก.พ. กำหนดให้ไว้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๔/ว ๖ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ แต่เนื่องจาก ตามมาตรฐานกลางที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) และมาตรฐานทั่วไปที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดว่าอัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม ดังนั้น เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ พนักงานส่วนตำบลจึงต้องถือปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวด้วย และกรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเทียบเคียงได้กับกรณีที่สำนักงาน ก.พ. ตอบข้อหารือของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กรณีการเลื่อนระดับจากอาจารย์ระดับ ๗ เป็นระดับ ๘ ที่จะเลื่อนระดับในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ โดยสำนักงาน ก.พ. ตอบข้อหารือว่า ให้เลื่อนขั้นเงินเดือน

/ข้าราชการ...

ข้าราชการ ระดับ ๗ ตามผลการปฏิบัติงานในรอบการประเมิน (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) จากบัญชีอัตราเงินเดือนที่ใช้ในปัจจุบันก่อน แล้วจึงปรับอัตราเงินเดือนเข้าสู่บัญชีใหม่ตามพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วจึงให้ผู้มีอำนาจมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินเดือนในอันดับถัดไปได้ (ระดับ ๘) ดังนั้น แนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ เป็นการกำหนดที่ถูกต้องและเช่นเดียวกับแนวทางที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนอ้างว่าการปฏิบัติตามหนังสือดังกล่าวไม่เป็นธรรมเมื่อเทียบกับผู้ที่ได้เลื่อนระดับสูงขึ้นก่อนหน้า ทำให้ได้รับเงินเพิ่มขึ้นเพียง ๒๘๐ บาท เท่านั้น เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากหากมีผู้ที่ได้รับการเลื่อนระดับที่สูงขึ้นในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนกล่าวอ้าง หมายความว่า บุคคลผู้นั้นได้รับอัตราเงินเดือนถึงอันดับที่ก่อให้เกิดสิทธิที่จะได้รับการเลื่อนระดับที่สูงขึ้นในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในรอบก่อนหน้านั้น (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖) ได้เพียงแต่อาจติดขัดในเงื่อนไขบางอย่าง เช่น มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งยังไม่ครบ หรือยังไม่ผ่านการประเมินจากผู้บังคับบัญชา จึงต้องเลื่อนระดับที่สูงขึ้นในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ เป็นกรณีที่แตกต่างกันจากผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนโดยสิ้นเชิง กรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนหากเลื่อนระดับก่อนแล้ว จึงเลื่อนขึ้นเงินเดือนจะไม่เป็นธรรมสำหรับผู้ที่ได้รับเงินเดือนสูงกว่าและได้รับการเลื่อนระดับก่อน (ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) เพราะจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือนในขั้นเดียวกันกับผู้ที่ได้รับการเลื่อนระดับก่อน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนมิได้ระบุให้ชัดเจนว่า คำสั่งเดิมนั้นคือคำสั่งใด และคำสั่งด้วยวาจาที่ให้มีการแก้ไขคำสั่งเดิมนั้น เป็นคำสั่งอะไร อย่างไร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อาจให้การเพิ่มเติมในประเด็นนี้ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ข้ออ้างดังกล่าวปราศจากพยานหลักฐานเพื่อระบุนั้นว่าได้มีการสั่งการเช่นนั้นจริง การสั่งการทางโทรศัพท์ที่ให้มีการแก้ไขคำสั่งเดิมนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีระเบียบข้อบังคับในทางราชการให้กระทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำสั่งที่มีผลเป็นการแก้ไขคำสั่งเดิมซึ่งจำเป็นจะต้องระบุนั้นอย่างอิงระเบียบ ข้อบังคับ และเหตุผลของการออกคำสั่งให้ชัดเจน เพราะอาจจะต้องใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันในโอกาสต่อไป

/ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน...

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนคัดค้านคำให้การเพิ่มเติมว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน เมื่อมีการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ แล้ว ย่อมมีสิทธิที่จะปรับเป็นระดับ ๕ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องรอการปรับอัตราเงินเดือนเข้าสู่บัญชีเงินเดือนใหม่ก่อน ดังนั้น เมื่อมีสิทธิที่จะปรับเป็นระดับ ๕ ได้ จึงขอเสนอประเมินผลงานเพื่อเลื่อนระดับ และมีการประกาศใช้บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ ปรับอัตราเงินเดือนในระดับ ๕ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่จากขั้น ๙,๐๔๐ บาท เป็น ๑๐,๓๕๐ บาทได้ อีกทั้ง การปรับอัตราเงินเดือนนั้น จะต้องไม่มีผลย้อนหลังทำให้ต้องลดระดับลง และทราบโดยที่คำสั่งการปรับระดับ ๕ ยังไม่ได้ถูกเพิกถอนก็สามารถปรับอัตราเงินเดือนในระดับ ๕ เข้าสู่บัญชีเงินเดือนใหม่ได้ โดยถูกต้องตามกฎหมายและหนังสือสั่งการทุกประการ เช่น กรณีการปรับระดับ ๕ ของนางสาวเทพสิรินทร์ เบี้ยจรัส ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ซึ่งปรับเป็นระดับ ๕ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และสั่งแต่งตั้งปรับเป็นระดับ ๕ ให้มีผลในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นอัตรา ๙,๐๔๐ บาท ต่อมา เมื่อมีการปรับเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ จึงได้รับเงินเดือนในขั้น ๙,๓๐๐ บาท และปรับเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ เป็นขั้น ๑๐,๑๖๐ บาท การปรับระดับห่างกันแค่ ๖ เดือน และขึ้นเงินเดือนก่อนที่จะปรับเป็นระดับ ๕ จะห่างกันเพียงครึ่งขั้น แต่ในกรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเมื่อมีการปรับขึ้นระดับ ๕ ให้ได้รับเงินเดือนในขั้น ๙,๐๔๐ บาท แล้ว จึงปรับขึ้นเงินเดือนเข้าสู่บัญชีเงินเดือนใหม่เป็นขั้น ๑๐,๓๕๐ บาท เงินเดือนก็จะห่างกับของนางสาวเทพสิรินทร์ครึ่งขั้นเหมือนเดิม แต่ถ้าปฏิบัติตามแนวทางหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ จะทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน ถูกลดเงินเดือนเหลือเพียง ๙,๓๒๐ บาท และขึ้นเงินเดือนจะห่างกันถึง ๒ ขั้น ซึ่งเท่ากับว่า ถ้าได้ขั้นปกติปีละ ๑ ขั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนจะต้องทำงานเพิ่มไปอีก ๒ ปี จึงจะได้รับขึ้นเงินเดือนเท่ากัน กรณีนี้จะเห็นได้ชัดเจนว่าทำให้ต้องเสียสิทธิ ไม่ได้รับความเป็นธรรม และเกิดความเหลื่อมล้ำกัน สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนปราศจากพยานหลักฐานที่ยืนยันว่า ได้มีการสั่งการให้แก้ไขคำสั่งนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๑๓ แห่ง และได้มีการกำชับด้วยวาจาให้ดำเนินการแก้ไขคำสั่งการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ และแก้ไขทะเบียนประวัติพนักงานส่วนตำบลในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ โดยให้แก้ไข

/ลดขึ้นเงินเดือน...

ลดขั้นเงินเดือนจาก ๑๐,๓๕๐ บาท ลงมาเป็น ๙,๓๒๐ บาท แล้วให้คืนเงินเดือนพร้อมทั้งเงินประโยชน์ตอบแทนพิเศษที่เบิกมาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งหากไม่มีการสั่งการด้วยวาจาก็คงจะไม่มี การแก้ไขคำสั่งและทะเบียนประวัติของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน

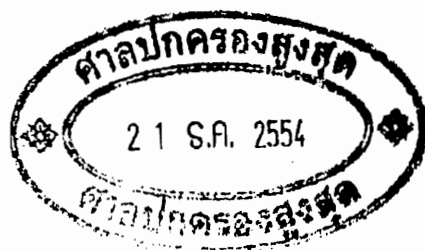
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คัดค้านคำคัดค้านคำให้การเพิ่มเติมว่า การที่กำหนดแนวทางปฏิบัติให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๔/ว ๖ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ และหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ เป็นธรรมเนียมและสอดคล้องกับแนวทางที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนยกตัวอย่างการเลื่อนระดับของพนักงานส่วนตำบลอื่นที่ได้เลื่อนระดับที่สูงขึ้นเป็นระดับ ๕ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ มาเทียบเคียงกันนั้น จะเห็นได้ว่า ได้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับกรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน กล่าวคือ หากวันเลื่อนระดับและวันเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นวันเดียวกัน ก็จะต้องเลื่อนขั้นเงินเดือนให้เสร็จสิ้นก่อน จึงจะเลื่อนระดับได้ แต่เนื่องจากในช่วงเวลาของ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ไม่มีการปรับบัญชีอัตราเงินเดือน ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนนำมาเปรียบเทียบกับกรณีของตนเอง จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเข้าใจผิดว่าเสียสิทธิไม่ได้รับความเป็นธรรมเนียมและเกิดความเหลื่อมล้ำ ซึ่งหากในช่วงเวลา (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖) ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนกล่าวอ้างมีการกำหนดให้ต้องปรับบัญชีอัตราเงินเดือนผู้ที่มีสิทธิและเลื่อนระดับในช่วงเวลาดังกล่าวก็ต้องดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือนและปรับบัญชีอัตราเงินเดือนเข้าบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ก่อนแล้วจึงเลื่อนระดับได้เช่นกัน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนจะเปรียบเทียบ จึงควรเปรียบเทียบกับผู้ที่อยู่ในกรณีเดียวกันในช่วงเวลาเดียวกัน เห็นได้ว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนระดับตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ เป็นการกำหนดที่เป็นธรรมเนียม ไม่มีการเหลื่อมล้ำกันระหว่างพนักงานส่วนตำบล พนักงานเทศบาลข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการพลเรือนรวมถึงข้าราชการอื่นด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ยังคงดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ อยู่ องค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดจะต้องดำเนินการออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานในรอบที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน ได้รับอัตราเงินเดือนในระดับ ๔ ขั้น ๘,๑๕๐ บาท จึงมีผลให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน

/มีคุณสมบัติ...

มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขของมติ อ.กบต. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ดำเนินการตามลำดับ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเลื่อนระดับเป็นระดับ ๕ ได้ไม่ก่อนวันที่คณะกรรมการประเมินพิจารณาให้ผ่านการประเมินซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน ได้รับการพิจารณาให้ผ่านการประเมินตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ และเมื่อพิจารณาถึง แนวทางการดำเนินการปรับอัตราเงินเดือนจากบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติ เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชกฤษฎีกา การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามหนังสือที่คณะกรรมการพิจารณา เงินเดือนแห่งชาติแจ้งให้ส่วนราชการทั้งหมดถือเป็นแนวทางปฏิบัติให้ถูกต้องตรงกัน ศาลเห็นว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดให้เลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน จากอัตราขั้น ๘,๑๕๐ บาท และเทียบไปให้ตรงกันตามตารางการปรับอัตราเงินเดือน เป็นขั้น ๘,๓๒๐ บาท แล้ว จึงเลื่อนระดับตามผลการประเมินผลงานให้เลื่อนขั้นเป็นระดับ ๕ เมื่อได้รับการปรับเป็นระดับ ๕ แล้วก็นำขั้นอัตราเงินเดือนไปปรับเข้ากับบัญชีอัตรา เงินเดือนตามบัญชีใหม่ของระดับ ๕ ซึ่งจะได้เท่ากับขั้น ๘,๓๒๐ บาท และเป็นขั้นเงินเดือน ที่ตรงกับขั้นเงินเดือนขั้นแรกของระดับ ๕ ตามบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่จึงสอดคล้อง เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติกำหนดแล้ว อีกทั้งจะเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนก็ได้รับผลประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ด้วยเช่นกัน หนังสือสำนักงานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการ และพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และเมื่อต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า การดำเนินการในการเลื่อนขั้นและเลื่อนระดับเพื่อปรับเข้ากับบัญชี อัตราเงินเดือนใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งถือปฏิบัติยังไม่ถูกต้อง เป็นแนวทางเดียวกัน จึงได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ถึงประธาน ก.จ.จ. , ก.ท.จ. และ ก.อบต. จังหวัดทุกจังหวัด ให้ ก.จ.จ. , ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ได้สั่งกำชับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทให้ตรวจสอบการถือปฏิบัติกรณีดังกล่าว ให้ถูกต้อง หากพบว่ามีข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นใดได้เลื่อนขั้นเงินเดือนหรือ เลื่อนระดับพร้อมกัน ไม่เป็นไปตามแนวทางดังกล่าวก็ให้สั่งแก้ไขให้ถูกต้อง มิฉะนั้นจะถือว่า บุคคลผู้นั้นเจตนาที่จะไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ

/ที่ มท ๐๘๕๕.๒/ว ๓๑๗๖...

ที่ มท ๐๘๕๕.๒/ว ๓๑๗๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ แจงให้องค์การบริหารส่วนตำบล
 ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนสังกัดอยู่ถือปฏิบัติ หนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖
 ตุลาคม ๒๕๔๗ จึงเป็นหนังสือที่ถูกต้องชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน สำหรับกรณีที่
 ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนกล่าวอ้างว่ากรณีที่มีพนักงานส่วนตำบลอื่นที่ได้เลื่อนเป็นระดับ ๕
 ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ก็จะได้เปรียบกว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน นั้น ศาลเห็นว่า
 มีข้อเท็จจริงแตกต่างกันไม่สามารถเทียบเคียงกันได้เนื่องจากการเลื่อนระดับต้องดำเนินการ
 ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยคำนึงถึงระยะเวลาของการดำรงตำแหน่งและคุณสมบัติอื่นๆ
 ประกอบ ซึ่งบุคคลที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนระดับดังกล่าวเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติสำหรับ
 การคัดเลือกเพื่อให้เลื่อนระดับที่สูงขึ้นครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ก่อนผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน
 ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนจึงไม่สามารถรับฟังได้

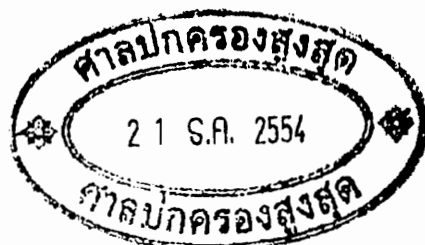
ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ
 ได้ชักจูงแนวทางการปรับอัตราเงินเดือนจากบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติ
 เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชกฤษฎีกา
 การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๑/ว ๘
 ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๗ ว่าในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการประเมิน
 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการในรอบที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖
 ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ก่อนปรับใช้อัตราเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว
 แล้วให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน
 ท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือน
 ข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ
 พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเดือนในอันดับใดและขั้นใดตามบัญชี
 อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนฯ ให้ได้รับเงินเดือนตาม
 บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาในอันดับนั้นและในขั้น
 ที่เทียบได้ตรงกันตามตารางการปรับอัตราเงินเดือน จึงเห็นได้ว่า หนังสือดังกล่าว
 มีเจตนารมณ์ที่จะให้ดำเนินการอันเกี่ยวกับการทั้งหลายตามกฎหมายเดิมให้เสร็จสิ้น
 เสียก่อน แล้วจึงดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ
 พ.ศ. ๒๕๔๗ และหนังสือนั้นก็มิได้กล่าวถึงการเลื่อนระดับในวันเดียวกันกับวันที่มีการ

/ประกาศ...

ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้งหนังสือ ชักซ้อมแนวทางการปรับอัตราเงินเดือนในวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๗ ได้มีมติเห็นชอบ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเลื่อนระดับจากระดับ ๔ เป็นระดับ ๕ เงินเดือนขึ้น ๙,๐๔๐ บาท แล้ว ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ก็ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายหลังที่ผู้ฟ้องคดีบางคนเลื่อนระดับ ๔ ไปเป็นระดับ ๕ แล้ว ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามผลการประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการในรอบที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ก่อน ต่อมา มีคุณสมบัติครบถ้วน ได้ขอประเมินบุคคลและประเมินผลงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติ เห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนสามารถเลื่อนระดับจากระดับ ๔ เป็นระดับ ๕ ขึ้น ๙,๐๔๐ บาท ซึ่งต่อมาภายหลังได้มีการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเลื่อนระดับ ๔ เป็นระดับ ๕ ขึ้น ๙,๐๔๐ บาท โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ โดยให้มีการออกคำสั่งก่อนการ ปรับใช้บัญชีอัตราเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ ๒๒๕/๒๕๔๗ ของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๗ เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน ได้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๕ ขึ้น ๙,๐๔๐ บาท ก่อนที่พระราชกฤษฎีกาปรับอัตราเงินเดือน ของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ จะมีผลบังคับใช้ และคำสั่งดังกล่าวยังไม่ได้ถูกเพิกถอน การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ และหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๗ เพราะเป็นการดำเนินการที่ ย้อนกลับไปให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนได้เงินเดือนในระดับ ๔ และเลื่อนระดับเป็นระดับ ๕ ใหม่ ซึ่งที่จริงไม่ควรที่จะเป็นเช่นนั้นได้ และถ้าหากดำเนินการตามหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าว จะทำให้การขึ้นเงินเดือนเกิดความเหลื่อมล้ำกันมากกระหว่างผู้ที่ได้เลื่อนระดับก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ กับผู้ที่ได้เลื่อนระดับในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ เพราะเหตุที่มีพระราชกฤษฎีกา การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้งที่เดิมมีขึ้นเงินเดือนแตกต่างกัน เพียงเล็กน้อย อีกทั้งจุดมุ่งหมายของพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ก็มุ่งประสงค์จะให้ข้าราชการได้รับผลประโยชน์จากพระราชกฤษฎีกานี้เท่าๆ กัน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนปรับอัตราเงินเดือนในระดับ ๕ ขึ้น ๙,๐๔๐ บาทเดิมเข้าสู่

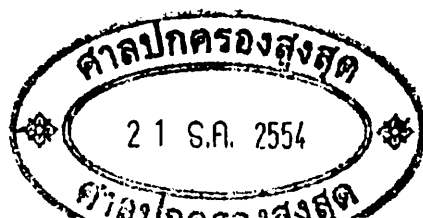
/บัญชี...

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นระดับ ๕ ชั้น ๑๐,๓๕๐ บาท จึงเป็นการดำเนินการตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๗ ที่คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติที่กำหนดไว้ทุกประการแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ มาในภายหลังทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนได้รับผลกระทบต่อสิทธิที่จะพึงได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้ไม่เต็มตามสิทธิ อีกทั้งต้องถูกลดชั้นเงินเดือนและถูกเรียกคืนเงินเดือนและเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นอีกด้วย ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนจึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดได้โปรดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์โดยคำแก้อุทธรณ์มีเนื้อหาเช่นเดียวกับคำให้การของศาลปกครองชั้นต้นและแก้อุทธรณ์เพิ่มเติมว่า ศาลปกครองชั้นต้นได้เคยมีคำพิพากษาในประเด็นแห่งคดีและเหตุแห่งลักษณะคดีซึ่งชี้ข้อเท็จจริงอย่างเดียวกัน ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๕๖/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๑๕๓/๒๕๕๐ หนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ และหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ชอบด้วยกฎหมาย และข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในคดีดังกล่าวได้ล่วงเลยระยะเวลาอุทธรณ์โดยไม่มีผู้อุทธรณ์โต้แย้งหรือคัดค้านคำพิพากษา ประเด็นแห่งคดีนี้จึงถึงที่สุด ศาลปกครองสูงสุดจึงชอบที่จะไม่รับคดีพิพาทนี้ไว้พิจารณาพร้อมทั้งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความเสียทั้งสิ้น ดังนั้นเมื่อประเด็นแห่งคดีเดียวกันนี้ได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดในศาลเดียวกันมาแล้วก็ชอบที่ศาลปกครองชั้นต้นจะไม่ดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีนี้อีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นแห่งคดีนี้ถึงที่สุดแล้ว ดังนั้น ในชั้นพิจารณารับอุทธรณ์ของศาลปกครองสูงสุดย่อมไม่ควรดำเนินกระบวนการพิจารณาให้องค์คณะมีคำสั่งรับอุทธรณ์เสียตั้งแต่ต้น จึงชอบที่ศาลปกครองสูงสุดจะเพิกถอนกระบวนการพิจารณาในส่วนนี้ด้วย ตามข้อ ๘๖ ประกอบข้อ ๑๐๔ และข้อ ๑๐๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

ในการ...

ในการกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการบริหารงานบุคคลของ พนักงานส่วนตำบลโดยมีผลผูกพันให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ซึ่งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ เลื่อนระดับ และการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ และหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการ ปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยไว้แล้ว ดังนั้น การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๕๕.๒/ว ๓๑๗๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ แจงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติให้ถูกต้อง และให้อำเภอแจ้งให้เทศบาลตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ทราบถือปฏิบัติต่อไป ซึ่งรวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนสังกัดอยู่ถือปฏิบัติด้วย หนังสือดังกล่าวจึงถูกต้องและชอบด้วย กฎหมายเช่นกัน เนื่องจากการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการของพนักงานส่วนตำบล จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองสูงสุดออกคำสั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการ เจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนรับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง (เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ระดับ ๔) ยกเว้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา (เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง ระดับ ๔) สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลต่างๆ ในจังหวัดแพร่ โดยเมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนมีคุณสมบัติ ครบตามหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นเป็นระดับ ๕ ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ เป็นต้นไป ได้เสนอขอประเมินผลงานเพื่อขอเลื่อนระดับที่สูงขึ้น ต่อคณะกรรมการประเมินผลงาน คณะกรรมการประเมินดังกล่าวได้พิจารณาให้ผ่าน การประเมิน แล้วเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาให้ความเห็นชอบตามขั้นตอน ต่อมา ในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ พระราชกฤษฎีกาปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ

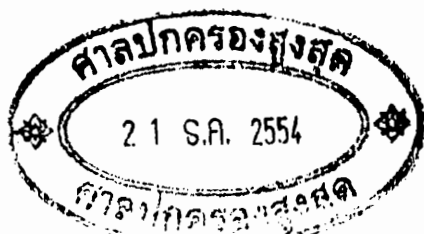
/พ.ศ. ๒๕๔๗...

พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ เป็นต้นไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๕.๓/ว ๖๗๗ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๗ เรื่อง การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ถึงประธาน ก.จ.จ. , ก.ท.จ. , ก.เมืองพัทยา และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติว่า เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยาและพนักงานส่วนตำบลโดยอนุโลมตามนัยประกาศ ก.จ.จ. , ก.ท.จ. , ก.เมืองพัทยา และ ก.อบต.จังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลฯ หมวด ๓ ส่วนที่ ๑ อัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน โดยภายหลังการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการและพนักงาน โดยใช้บัญชีอัตราเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกาให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ต่อมา ในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๗ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการเสนอขอประเมินผลงานเพื่อเลื่อนระดับที่สูงขึ้นโดยเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เลื่อนระดับเป็นระดับ ๕ ได้ไม่ก่อนวันที่คณะกรรมการประเมินดังกล่าวพิจารณาผ่านการประเมิน (๑ เมษายน ๒๕๔๗) และให้ได้รับอัตราเงินเดือนหลังเลื่อนระดับในชั้น ๙,๐๔๐ บาท โดยแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดดำเนินการออกคำสั่งเลื่อนระดับให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งเก้าให้ถูกต้อง จากนั้นในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗ คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ ได้แจ้งแนวทางปฏิบัติให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบถึงแนวทางดำเนินการในการปรับอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการในรอบที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ก่อนการปรับใช้บัญชีอัตราเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

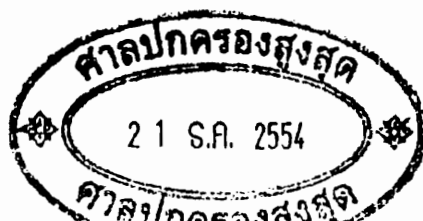
/แล้วให้ปรับ...

แล้วให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน
 ท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือน
 ข้าราชการพลเรือนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ
 พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยข้าราชการพลเรือนที่ได้รับเงินเดือนในอันดับใดและขั้นใดตามบัญชี
 อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนฯ ให้ได้รับเงินเดือนตามบัญชี
 อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาฯ ในอันดับนั้นและในขั้นที่เทียบได้
 ตรงกันตามตารางการปรับอัตราเงินเดือนฯ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕
 เมษายน ๒๕๔๗ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๕๕.๒/ว ๑๐๕๕
 ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๗ ถึงนายอำเภอทุกอำเภอ และนายกเทศมนตรีเมืองแพร่
 เพื่อแจ้งให้เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลถือปฏิบัติเรื่องการปรับอัตราเงินเดือน
 ของข้าราชการ และพนักงานส่วนท้องถิ่นตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือน
 ของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และในวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ได้มีการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการเสนอขอประเมินผลงาน
 เพื่อเลื่อนระดับที่สูงขึ้น โดยเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐
 และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ เลื่อนระดับเป็นระดับ ๕ ได้ก่อนวันที่คณะกรรมการประเมินดังกล่าว
 พิจารณาให้ผ่านการประเมิน (๑ เมษายน ๒๕๔๗) และให้ได้รับอัตราเงินเดือนหลังเลื่อน
 ระดับขึ้น ๙,๐๔๐ บาท โดยแจ้งให้สำนักงานการบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดออกคำสั่งเลื่อนระดับ
 ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นให้ถูกต้อง แต่ต่อมาปรากฏว่าองค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัด
 ของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนบางแห่งได้มีการออกคำสั่งเลื่อนระดับแล้วและได้มีการออกคำสั่ง
 ปรับอัตราเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่เป็นขั้น ๑๐,๓๙๐ บาท (ยกเว้นของผู้ฟ้องคดีที่ ๘
 และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ได้รับเงินเดือนขั้น ๙,๓๒๐ บาท) ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ
 สำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗
 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น
 ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ถึงประธาน ก.จ.จ. , ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด
 แจ้งแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรง
 ตำแหน่งสูงขึ้น ในส่วนของการเลื่อนระดับของพนักงานส่วนตำบลตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง
 และตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธาที่เลื่อนจากระดับ ๔ เป็นระดับ ๕ ว่า เมื่อได้เลื่อนขั้นเงินเดือน
 ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ (รอบวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ตามบัญชี

/อัตราเงินเดือน...

อัตราเงินเดือนเดิมแล้ว ทำให้เงินเดือนในปีงบประมาณที่ผ่านมา และในปีงบประมาณปัจจุบันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนตามที่ ก.อบต. กำหนดไว้เดิม และมีคุณสมบัติอื่นครบให้ปรับอัตราเงินเดือนจากบัญชีอัตราเงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบัน เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ (๓ เปอร์เซนต์ ๒ ชั้น) และให้เสนอขอประเมินผลงาน เมื่อผ่านการประเมินผลงานแล้วให้เสนอขอความเห็นชอบจาก ก.อบต.จังหวัด ในการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น โดยการออกคำสั่งแต่งตั้งให้มีผลหลังวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ หรือเมื่อได้เลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ (รอบวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ตามบัญชีอัตราเงินเดือนเดิมแล้ว แต่เงินเดือนที่ได้รับในปีงบประมาณที่ผ่านมา และในปีงบประมาณปัจจุบันยังต่ำกว่าอัตราเงินเดือนตามที่ ก.อบต. กำหนดไว้เดิม และเมื่อปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบันเข้าสู่บัญชีเงินเดือนใหม่แล้ว ปรากฏว่าได้รับเงินเดือนในปีงบประมาณปัจจุบันต่ำกว่าชั้น ๘,๔๔๐ บาท (เดิมชั้น ๘,๑๙๐ บาท) และปีงบประมาณที่ล่วงเลยมาต่ำกว่าชั้น ๘,๐๒๐ บาท (เดิมชั้น ๗,๗๘๐ บาท) (สำหรับการเลื่อนระดับในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ จะต้องได้รับเงินเดือนในปีงบประมาณที่แล้วมาไม่ต่ำกว่าชั้น ๗,๗๘๐ บาท) ให้เสนอขอประเมินผลงาน เพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้นได้ และเมื่อผ่านการประเมินผลงานแล้ว ให้เสนอขอความเห็นชอบจาก ก.อบต. จังหวัดในการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น โดยให้มีผลไม่ก่อนวันที่ผ่านการประเมินของคณะกรรมการประเมินผลงาน โดยต้องมีผลหลังวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันที่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๕๕.๒/ว ๒๓๕๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ ถึงนายอำเภอทุกอำเภอ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ และนายกเทศมนตรีเมืองแพร่ ให้แจ้งแนวทางปฏิบัติดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ และในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๗ สำนักงาน ก.อบต. ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๔๙๖ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) ทุกจังหวัด เรื่อง การเลื่อนและแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบลให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น โดยสรุปได้ว่า ตามที่พนักงานส่วนตำบลตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังและหัวหน้าส่วนโยธาร้องขอความเป็นธรรมกรณีการเลื่อนระดับที่สูงขึ้นจากระดับ ๔ เป็นระดับ ๕ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ โดยเห็นว่า แนวทางปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘

/ลงวันที่ ๑๖...

ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นธรรมสอดคล้องกับการปฏิบัติของข้าราชการโดยทั่วไปแล้ว จนกระทั่ง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการ เลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ถึง ประธาน ก.จ.จ. , ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด ว่า เนื่องจากปรากฏว่าได้มีองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นหลายแห่งได้ถือปฏิบัติในการเลื่อนขั้นเงินเดือน และเลื่อนระดับที่สูงขึ้น แตกต่างกันไป โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่ง เมื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน แล้ว ไม่ปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ก่อนแล้ว จึงเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินเพื่อเลื่อนระดับ แต่กลับดำเนินการเลื่อนระดับที่สูงขึ้นก่อน แล้วจึงปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ในระดับที่ได้ปรับสูงขึ้น ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น จึงขอให้ ก.จ.จ. , ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ได้สั่งกำชับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทให้ตรวจสอบการถือปฏิบัติกรณีดังกล่าว ให้ถูกต้อง หากพบว่ามีข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นใด ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน หรือเลื่อนระดับพร้อมกันไม่เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว ก็ให้สั่งแก้ไขให้ถูกต้อง มิฉะนั้น จะถือว่าบุคคลผู้นั้นเจตนาที่จะไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๕๕.๒/ว ๓๑๗๖ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงนายอำเภอทุกอำเภอ นายกองัดการบริหารส่วนจังหวัด และนายกเทศมนตรีเมืองแพร่ ให้แจ้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่ถือปฏิบัติ โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเห็นว่ากรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ หนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๔๘๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด (ก.อบต.จังหวัด) ทุกจังหวัด ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนได้รับการปรับอัตราเงินเดือนที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งควรได้รับเงินเดือน ภายหลังจากปรับเป็นระดับ ๕ แล้ว เป็นอัตรา ๑๐,๓๕๐ บาท ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือชักซ้อมแนวทางปฏิบัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติตามที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดเกี่ยวกับการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น จึงส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนได้รับเงินเดือนในอัตรา ๙,๓๒๐ บาท ซึ่งไม่เป็นธรรมและก่อให้เกิดความเดือดร้อน จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาล มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘

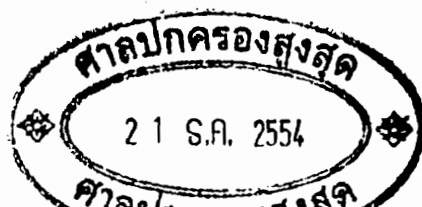
/ลงวันที่ ๑๖...

ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ และที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่กล่าวถึงการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามคำอุทธรณ์ว่า หนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ และที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อ ๑๘ ของประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๔ กำหนดว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารส่วนท้องถิ่นพิจารณาตามมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนด โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นมาตรฐานเดียวกับที่ ก.พ. กำหนด และโดยที่สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ สร ๐๗๐๔/ว ๖ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ แจ้งเวียนมติ ก.พ. กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง มาเพื่อถือปฏิบัติ ดังนี้ (๑) การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ในวันที่ ๑ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๔๔ พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีก่อน แล้วจึงเลื่อนผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น จากนั้นให้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ เป็นต้นไป โดยให้ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๗ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมและการปกครองท้องถิ่น (ที่ถูกคือ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แจ้งแนวทางดำเนินการ ดังนี้ (๑) ให้พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการในรอบที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ก่อนการปรับใช้บัญชีอัตราเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

//(๒) ให้ปรับ...

(๒) ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือน ข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยข้าราชการพลเรือนที่ได้รับเงินเดือนในอันดับใดและชั้นใดตามบัญชี อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนฯ ให้ได้รับเงินเดือน ตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาฯ ในอันดับนั้นและในชั้น ที่เทียบได้ตรงกันตามตารางการปรับอัตราเงินเดือนฯ และต่อมาสำนักงาน ก.จ., ก.ท และ ก.อบต. ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ ถึงประธานกรรมการข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น แจกชี้แจงข้อแนะนำทางปฏิบัติ ในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น โดยมีแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น แนบท้ายหนังสือดังกล่าว โดยข้อ ๒ กำหนดว่า การเลื่อนระดับ ของพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการและตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา เลื่อนจากระดับ ๔ เป็นระดับ ๕ (๑) เมื่อได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ (รอบวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ตามบัญชีอัตราเงินเดือนเดิมแล้ว ทำให้เงินเดือนในปีงบประมาณที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นมาและในปีงบประมาณปัจจุบันไม่ต่ำกว่า อัตราเงินเดือนตามที่ ก.อบต. กำหนดไว้เดิม และมีคุณสมบัติอื่นครบ ให้ปรับอัตราเงินเดือน จากบัญชีอัตราเงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบันเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชกฤษฎีกา การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ (๓ เปอร์เซนต์ ๒ ชั้น) และให้เสนอขอ ประเมินผลงาน เมื่อผ่านการประเมินผลงานแล้วให้เสนอขอความเห็นชอบจาก ก.อบต.จังหวัด ในการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น โดยการออกคำสั่งแต่งตั้งให้มีผลหลังวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ (๒) เมื่อได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ (รอบวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ตามบัญชีอัตราเงินเดือนเดิมแล้ว แต่เงินเดือนที่ได้รับ ในปีงบประมาณที่ผ่านมา และในปีงบประมาณปัจจุบันยังต่ำกว่าอัตราเงินเดือนตามที่ ก.อบต. กำหนดไว้เดิม และเมื่อปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบันเข้าสู่บัญชีเงินเดือนใหม่แล้ว ปรากฏว่าได้รับเงินเดือนในปีงบประมาณปัจจุบันไม่ต่ำกว่าชั้น ๘,๔๔๐ บาท (เดิมชั้น ๘,๑๕๐ บาท) และปีงบประมาณที่แล้วมาไม่ต่ำกว่าชั้น ๘,๐๒๐ บาท (เดิมชั้น ๗,๗๘๐ บาท) (สำหรับการเลื่อนระดับในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ จะต้องได้รับเงินเดือนในปีงบประมาณที่แล้ว

/มาไม่ต่ำ...

มาไม่ต่ำกว่าชั้น ๗,๗๘๐ บาท) ให้เสนอขอประเมินผลงานเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้นได้ และเมื่อผ่านการประเมินผลงานแล้ว ให้เสนอขอความเห็นชอบจาก ก.อบต.จังหวัด ในการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น โดยให้มีผลไม่ก่อนวันที่ผ่านการประเมินของคณะกรรมการ ประเมินผลงานโดยต้องมีผลหลังวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันที่บัญชีอัตราเงินเดือน ข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และต่อมาสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงประธาน ก.จ.จ. , ก.ท.จ. และ ก.อบต. จังหวัด ทุกจังหวัด ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการ และพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น เนื่องจากปรากฏว่าได้มีองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นหลายแห่งได้ถือปฏิบัติในการเลื่อนขั้นเงินเดือนและเลื่อนระดับที่สูงขึ้นแตกต่างกันออกไป โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งเป็นเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน แล้ว ไม่ปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ก่อน แล้วจึงเสนอ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินเพื่อเลื่อนระดับ แต่กลับดำเนินการเลื่อนระดับที่สูงขึ้นก่อนแล้ว จึงปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ในระดับที่ได้ปรับสูงขึ้น ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง จึงขอให้ ก.จ.จ. , ก.ท.จ. และ ก.อบต. จังหวัด ได้สั่งกำชับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทให้ตรวจสอบการถือปฏิบัติกรณีดังกล่าวให้ถูกต้อง หากพบว่ามีข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นใดได้เลื่อนขั้นเงินเดือนหรือเลื่อนระดับ พร้อมกันไม่เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว ก็ให้สั่งแก้ไขให้ถูกต้อง มิฉะนั้นจะถือว่าบุคคลผู้นั้น เจตนาที่จะไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๗ ว่า ให้พิจารณา เลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ของข้าราชการในรอบที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ก่อนการปรับใช้บัญชี อัตราเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว แล้วให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ได้รับตามบัญชี อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับ อัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยข้าราชการพลเรือนที่ได้รับเงินเดือนในอันดับใด และขั้นใดตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนฯ

/ให้ได้รับ...

ให้ได้รับเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาฯ ในอันดับนั้น และในขั้นที่เทียบได้ตรงกันตามตารางการปรับอัตราเงินเดือนฯ จึงเห็นได้ว่า หนังสือดังกล่าว มีเจตนารมณ์ที่จะให้ดำเนินการอันเกี่ยวกับการทั้งหลายตามกฎหมายเดิมให้เสร็จสิ้นเสียก่อน แล้วจึงดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และหนังสือนั้นก็มิได้กล่าวถึงการเลื่อนระดับในวันเดียวกันกับวันที่มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ก็ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีบางคนเลื่อนระดับ ๔ ไปเป็นระดับ ๕ แล้ว ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการในรอบที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗) ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ก่อน ต่อมา มีคุณสมบัติครบถ้วนได้ขอประเมินบุคคล และประเมินผลงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนสามารถเลื่อนระดับจากระดับ ๔ ไปเป็นระดับ ๕ ขึ้น ๙,๐๔๐ บาท โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ มาในภายหลังทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนได้รับผลกระทบต่อสิทธิที่จะพึงได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้ไม่เต็มตามสิทธิ อีกทั้งต้องถูกลดขั้นเงินเดือนและถูกเรียกคืนเงินเดือนและเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นอีกด้วยนั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมาย หนังสือเวียน และข้อเท็จจริงที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนท้องถิ่นจะใช้หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นมาตรฐานเดียวกับที่ ก.พ.กำหนด และในกรณีนี้จะเห็นได้ว่าสำนักงาน ก.พ. ได้มีแนวปฏิบัติในการเลื่อนขั้นเงินเดือนและการเลื่อนข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น โดยการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นในวันที่ ๑ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีก่อน แล้วจึงเลื่อนผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น และเมื่อมีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติก็ได้กำหนดแนวปฏิบัติในการเลื่อนขั้นเงินเดือน คือ ให้เลื่อนเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ก่อนแล้วจากนั้นจึงปรับอัตราเงินเดือนเข้าสู่บัญชี อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยที่พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นบัญชีการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการโดยผลของกฎหมาย ในอีกลักษณะหนึ่ง ดังนั้นเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ต้องมีการ แต่งตั้งข้าราชการในระดับที่สูงขึ้น แนวปฏิบัติของ ก.พ. ก็ได้กำหนดไว้แล้วว่า ให้เลื่อน ขั้นเงินเดือนก่อน แล้วจึงแต่งตั้งข้าราชการในระดับที่สูงขึ้น ในกรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคน ซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะได้รับการเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นเป็นระดับ ๕ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ จึงต้องมีการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ พลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ และปรับ เงินเดือนดังกล่าวเข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกา การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อน แล้วจึงดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการ ในระดับที่สูงขึ้นจึงจะถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและแนวปฏิบัติของสำนักงาน ก.พ. ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๔/ว ๖ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ และ หนังสือคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งเมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนขั้นเงินเดือน พนักงานส่วนท้องถิ่นตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ และที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ แจ่มชัดข้อมแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ก็เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกับ แนวปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๔/ว ๖ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ และหนังสือคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๗ อีกทั้ง แนวทางปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการเลื่อนขั้นเงินเดือน และการเลื่อนข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ก็หาได้มีผลทำให้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนสูญเสียสิทธิประโยชน์หรือมีความแตกต่างในการปรับเงินเดือน เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตามพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือน

/ของข้าราชการ...

ของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่อย่างไร เพราะหนังสือแจ้งแนวทางปฏิบัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว ยังผลให้เกิดความยุติธรรมและความเท่าเทียมกันแก่ข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ อุตสาหกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนฟังไม่ขึ้น ดังนั้น การที่สำนักงานคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ได้แจ้งแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พร้อมชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติดังกล่าว ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ และที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ เพื่อให้ประธานกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกจังหวัด แจ้งต่อไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายตามข้อ ๑๘ ของประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๔

พิพากษายืน

นายไพบูลย์ เสียงก้อง

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

*เอกสารฉบับนี้
สมบูรณ์พร้อมคดีใช้ในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๔*

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุชาติ มงคลเลิศพล

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มนัสศิริเพ็ญ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๒๑-๗๕

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสุมาลี ลิ้มปไอวาท

